Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

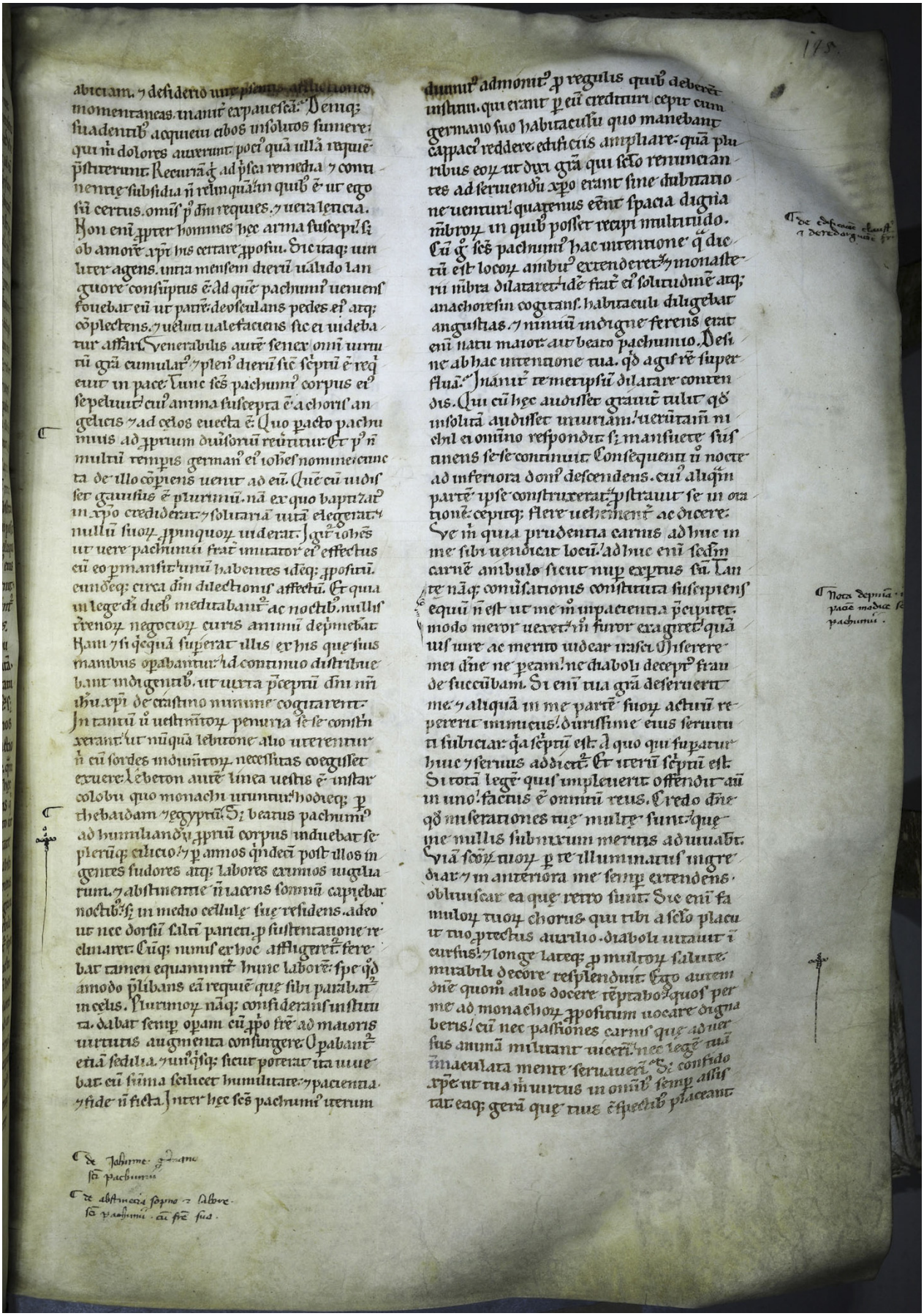

145

abiciam. ⁊ desiderio uere pleni affectionem
momentaneas. uanitatem expauescam. Denique
suadentibus acquirere cibos insolitos sumere:
qui nil dolores auferunt. poci quam ullam requiem
pstiterunt. Recurram igitur ad pscia remedia ⁊ con
uenientia subsidia nil rem quam in quibus est ut ego
sim certus. omissis p̄ dim requies. ⁊ uera lenicia.
Non enim pter homines hec arma suscepi. si
ob amorem xpi his certare ꝓposui. Sic itaq: uni
uersi agens. unta mensem dierum uaalido tan
guore consumptus est. Ad quem pachumius uenien
fouebat eum ut patrem. osculans pedes eius atq:
complectens. ⁊ uelut uaalefaciens sic ei uidebat
uitam. Venerabilis autem senex omni uirtu
tum gratia cumulatus ⁊ plenus dierum sic septimo est req
euit in pace. Tunc sanctus pachumius corpus eius
sepeliuit. cuius anima suscepta est a choris an
gelicis ⁊ ad celos euecta est. Quo pacto pachu
mius ad ꝓprium diuisionem reuertitur. Et p̄ nil
multum tempus germanus eius iohes nomine cuiusdam
de illo copiens uenit ad eum. Quem cum audis
ser gaudens est plurimum. nam ex quo baptizatus
in xpo crediderat ⁊ solitariam uitam elegerat ⁊
nullum suorum ꝓpinquorum uiderat. Igitur iohes
ut uere pachumii frater imitator eius effectus
cum eo pmanfir unum habentes idem: ꝓpositum.
eundem: circa dim dilectionis affectum. Et quia
in lege di diebus meditabantur ac noctibus. nullis
terrenorum negociorum curis animum deprimebat
Nam ⁊ si quem superat illis ex his quae suis
manibus opabantur. id continuo distribue
bant indigentibus. ut uerba preceptum dim nim
ibu xpi de crastino minime cogitarent.
In tantum u uehementorum penuria se se constri
xerant. ut nuquam lebitone alio uterentur
nisi cum sordes mouentorum necessitas coegisset
exuere. Lebeton autem linea uestis est instar
colobii quo monachi utuntur. hodieq: p
thebaidam ⁊ egyptum. Sed beatus pachumius
ad humiliandum ꝓprium corpus induebat se
pleriq: cilicio. ⁊ p annos quindecim post illos in
gentes sudores atq: labores earumque uigilia
rum. ⁊ abstinentie nimiam somnum capiebat
noctibus. sed in medio cellulae suae residens. adeo
ut nec dorsum sulum pateret. p sustentatione re
clinaret. Cumque numis ex hoc affligeretur. ferebat
tamen equanimiter hunc laborem. spe ꝓd
amodo plibans ea remque quae sibi parabat
in celis. Siquidem atque considerans institu
ta. dabat semper opam cum ꝓpo fratribus ad maioris
uirtutis augmenta consingere. Opabantur
etiam sedulia. ⁊ uinum. sicque sicut poterat ita uiue
bat cum summa scilicet humilitate. ⁊ patientia
⁊ fide nil ficta. Inter hec sanctus pachumius iterum
admonitus p̄ regulis quibus deberet
institui. qui erant p̄ eum creditum cepit cum
germano suo habitaculum quo manebant
capaci reddere edificiis ampliare. quam plu
ribus eorum ut dixi gratia qui seculo renuntian
tes ad seruiendum xpo erant sine dubitatio
ne uenturi. quatenus essent spacia dignia
numbrorum in quibus posset recipi multitudo.
Cum igitur sanctus pachumius hac intentione. quid dic
tum est locorum ambitum extenderet. ⁊ monaste
rii umbra dilataret. idem frater eius solitudinem atq;
anachoresin cogitans. habitaculi diligebat
angustias. ⁊ minime indigne ferens erat
enim natu maior. aut beato pachumio. Desi
ne ab hac intentione tua. quod agis re super
flua. Inanitur te metipsum dilatare conten
dis. Qui cum hec audisset gaudet tulit quod
insolitum audisset. mutuam. uerumtamen ni
chil ei omino respondit sed mansuete sus
tinens se se continuit. Consequenter in nocte
ad inferiora domus descendens. cum aliquam
partem ipse construxerat. prostratus se in ora
tione cepitque flere uehementer ac dicere:
Ve mihi quia prudentia carnis ad huc in
me sibi uendicat locum. ad huc enim secun
carnem ambulo sicut nup exptus sum. Tan
te namque conuersationis constituta suscipiens
equum non est ut me in impatientia percipiter.
modo meror uexet. nil furor exagitet. quam
uis iure ac merito uidear iraci. Miserere
mei dne ne peam. ne diaboli decepti fraudes succumbam. Si enim tua gratia deseruerit
me ⁊ aliquam in me partem suorum actuum re
pererit inimicus. durissime eius seruitu
ti subiciar. qa septimus est. a quo qui superatur
huic ⁊ seruus addicetur. Et iterum septimus est.
Si tota lege quis impleuerit offendit autem
in uno. factus est omnium reus. Credo dne
quod miserationes tue multe sunt. quae
ne nullis subnixum meritis adiuuabit.
Viam suorum p̄ te illuminatus ingre
diar ⁊ in anteriora me semper extendens.
obliuiscar ea quae retro sunt. Sic enim fa
mulorum tuorum chorus qui tibi a seculo placu
it tuo precius auxilio. diaboli uitauit i
cursus. ⁊ longe lateque p multorum salutem
mirabili decore resplendunt. Ego autem
dne quorum alios docere reprobor quos per
me ad monachorum ꝓpositum uocare digna
beris. cum nec passiones carnis quae ad uer
sus animam militant uiceri. nec lege tua
immaculata mente seruauerim. Sed confido
xpe ut tua in nutrius in omnibus semper assis
tat eaque gerat quae tuis esse oculis placeant

De abstinentia somni et labore sancti pachumii et fratrum suorum.